

[Ivar Hansen]

sker fra venstres side dette forslag en alt andet end let gang gennem folketinget.

Efter vores opfattelse vil det forslags gennemførelse lægge op til en klar forskelsbehandling. Det er fuldstændig rigtigt, som det er nævnt i bemærkningerne, at nu foregår vurderingen efter ensartede regler i forhold til beliggenhed, beskaffenhed og muligheder i øvrigt. Derfor er det ganske naturligt, at klyngehuse og rækkehuse og parcelhuse, som måtte ejes af sociale boligselskaber, vurderes efter samme retningslinjer som bebyggelser ejet af private.

Nu ønsker man altså, at disse boligkategorier, når de er ejet af sociale boligselskaber, fremtidig skal vurderes, som om det var etageejendomme. Hermed indfører man en klar forskelsbehandling i vurderingen af i princippet ensartet bebyggelse. Man indfører en kunstig ordning – man kan sige ud over de kunstige ordninger, vi i øvrigt har i vores vurderingslovgivning. Jeg tænker her på den debat, folketinget har ført om indførelse af kontantvurdering eller ikke-kontantvurdering.

Den skat, som de sociale boligselskaber vil spare efter lovforslaget, 60 mill. kr., kan man uden videre regne sig frem til vil være en beskatning, der så vil blive overført til andre ejendoms kategorier.

Jeg kan ikke undlade den bemærkning, at kan man gennemføre et sådant forslag her 5 minutter i 12, før de endelige vurderinger skal foregå, kan man virkelig nå at udsende meddelelse herom til vurderingsmyndighederne, ja, så er det for mig ganske klart, at man selvfølgelig også, hvis man havde været indstillet på det lidt før, kunne have gennemført den kontantvurdering af landets faste ejendomme, som vi fra venstre og i øvrigt også fra konservativ side har ønsket.

Jeg vil godt sige til socialdemokratiets ordfører, hr. Kaj Poulsen, at de tal, der blev nævnt, forudsætter ganske rigtigt en høj grundskyldpromille i de kommuner, der er tale om. Det er givet, at der er kommuner, der er så ufornuftige at holde en meget høj grundskyldpromille, men det er i og for sig en sag for sig, som de enkelte kommuner selv afgør.

Man kan stille det spørgsmål, hvorfor andelsboligerne i og for sig skal med. Her indfører man jo en ny forskelsbehandling mellem andelsboligerne og de privatejede. Jeg

vil gerne sige til regeringen og til socialdemokratiet, at vi opfatter dette lovforslag som en art kunstigt åndedræt til nogle sociale boligselskaber, som vi har erfaring for med jævne mellemrum er i økonomiske vanskeligheder. Hvis man fra regeringens side har et ønske om at komme de sociale boligselskaber økonomisk til hjælp, bør det ikke ske på denne kunstige, indirekte facon. Så lad os få et forslag i folketinget, som klart siger: vi vil gerne give de sociale boligselskaber nogle flere økonomiske midler.

Keld Andersen (KF):

Dette lovforslag tager helt klart sigte på at komme en ganske bestemt gruppe mennesker til undsætning i en ganske konkret sag. En lex Albertslund kunne man i virkeligheden kalde det. Det er som bekendt ikke første gang, vi her i folketinget behandler lovforslag, der er udtryk for en særbehandling af det byggeri, hvis problemer dette lovforslag udspringer af.

Ingen kan naturligvis benægte, at der kan opstå problemer, for så vidt angår de gældende vurderingsregler for de almennyttige boligselskabers såkaldt lave bebyggelser, men vurderingerne og ikke mindst den kommende 17. alm. vurdering skaber så sandelig også problemer i form af højere ejendomsskatter for en lang række husejere mange andre steder i landet. Ikke desto mindre afviste regeringen og socialdemokratiet blankt de forslag, der for 8–14 dage siden var til behandling her i salen, og som havde til hensigt at skabe et mere sikkert grundlag for de kommende offentlige vurderinger. Men jeg forstår, at man betragter forholdene helt anderledes, når der er tale om et almennyttigt boligselskab – og endda i et område, hvor en socialdemokratisk minister er valgt.

Efter de gældende regler skal grundværdiansættelsen ske ud fra grundens værdi i ubebygget stand under hensyn til beskaffenhed og beliggenhed og til en i økonomisk henseende god anvendelse. Det vil sige, at der ikke skal tages hensyn til ejerforhold og faktisk anvendelse af grunden. Det synes vi i den konservative folketingsgruppe er et rigtigt grundlag, som vi ikke ønsker at medvirke til at ændre på, og som vi mener må være ens for alle.

Det er klart, at problemerne omkring ejendomsskatternes størrelse er særlig store i